

[Busch-Jensen.]

delsler, som ikke kan fornødtigt begrundes paa anden Maade, og Forholdet er for øvrigt det efter de Oplysninger, som vi har faaet i Udvalget, at uden for København er der ikke Tale om nogen foruroligende Overbelægning. Paa Sundholm var der stærkere Belægning, end ønskeligt er, men vi fik ved Udvalgets Besøg paa Sundholm oplyst, at Forholdene dér vilde bedres afgørende, hvis Fængselsvæsenet kunde faa Raadighed over endnu en eller to af Sundholms Bygninger. Hvis den gældende Lovgivning ikke giver Hjemmel for at skaffe Fængselsdirektoratet den nødvendige Plads paa Sundholm, til-lader jeg mig at henstille til den højtærede Justitsminister, at han om fornødent søger den Hjemmel tilvejebragt, som maatte savnes. Jeg siger: om fornødent — jeg mener hermed, forudsat at det ikke lykkes den højtærede Minister ved Forhandling med de vedkommende kommunale Myndigheder at faa Fængselsvæsenets rimelige Ønsker opfyldt. Jeg understreger dette, thi som Forslaget nu foreligger efter Behandlingen i Udvalget, vil det, om det vedtages, ikke give Hjemmel for Løsladelser ud fra et Hensyn til Pladsmangel i Fængslerne. Den Ændring i § 5, som det nu drejer sig om, gaar kun ud paa det vel i og for sig selvfølgelig, at en Varetægtsfange kan løslades, naar Fængslingens Fortsættelse skønnes at ville medføre en længere Frihedsberøvelse end den, som kan forventes idømt.

Ved Ændringsforslagets Udarbejdelse har man taget den Kendsgerning til Efterretning, at Straffelovstillægget af 1. Juni 1945, skønt det sætter Fængsel i fire Aar som det normale Minimum, giver Mulighed for at gaa ned med Straffen langt under de fire Aar, naar der foreligger formildende Omstændigheder eller Strafnedsættelsesgrunde, og at der nu, da der allerede er afsagt 3 000 Domme, kan have fæstnet sig en saadan Domspraksis, at det bliver muligt i enkelte Tilfælde at skønne, at Varetægtsarresten allerede har varet saa længe, at dens Fortsættelse vilde medføre en længere Frihedsberøvelse end den, som kan forventes idømt.

Af det, som jeg her har sagt, vil det fremgaa, at jeg mener, at det vil være et meget begrænset Antal Løsladelser, som herefter bliver mulige, og jeg vil yderligere understrege, at Muligheden for Løsladelse maa administreres med stor Varsomhed — vi har jo for nylig oplevet det Tilfælde, at to Varetægtsfanger, der havde formaaet at dække sig som forholdsvis ufarlige Over-

trædere, pludselig, ved Oplysninger, som kom frem i en anden Sag, afslørede som særdeles farlige Forbrydere. Der vil altsaa være en stor Risiko forbundet med utidige Løsladelser.

Endnu maa jeg nævne, at den højtærede Justitsminister tidligere om et væsentligt Punkt har udtalt sig paa en Maade, som i hvert Fald for mig synes at rumme en Uklarhed. Ved Forslagets Forelæggelse udtalte den højtærede Minister — Fortryk- ket Sp. 514 —, at det første Hovedhensyn ved Lovforslagets Fremsættelse havde været Hensynet til, at vore Fængsler er stærkt overfyldte — den højtærede Minister betegnede dette som et meget stærkt Argument. Ved Forslagets første Behandling udtalte den højtærede Minister i sit Svar til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Hjer- mind — Fortrykket Sp. 659 —, at det er et meget begrænset Antal, der kan blive løsladt, altsaa efter det oprindelige, langt mere omfattende Forslag. Det lød jo beroligende nok, men jeg synes nu, at det rimer daarligt med det meget stærke Argument: Hensynet til Fængslernes Overfyldning. Dette Hensyn kan jo efter Ændringsforslaget slet ikke komme i Betragtning som Argument, og det vilde nu berolige mig — og ogsaa andre Medlemmer af dette høje Ting —, om den højtærede Minister vilde bekræfte, at ogsaa efter hans Opfattelse giver Ændringsforslaget ikke Hjemmel til at løslade andre end dem, der *ved Løsladelsen* allerede har udstaaet saa lang en Frihedsberøvelse, at den gaar lige op mod den Straf, som skønnes at være forskyldt. Jeg tvivler i og for sig ikke om, at den højtærede Minister ogsaa forstaaer Forslaget saaledes, men jeg er en Ven af Klarhed, og jeg tør derfor haabe, at den højtærede Minister ikke tager mig min Anmodning ilde op.

Ændringsforslaget er i Udvalget tiltraadt af et Flertal bestaaende af Venstre, Konservative og Radikale, og ogsaa det Parti, som jeg tilhører, kan give Tilslutning til Ændringsforslaget. Jeg kan derfor anbefale at stemme for Ændringsforslaget.

Robert Mikkelsen: Det Forslag, som blev forelagt her i Tinget den 29. November, gik ud paa, at de Personer, som med Føje var sigtet for Overtrædelse af Forræderiloven, skulde kunne løslades, naar samtlige foreliggende Omstændigheder talte derfor eller gjorde det forsvarligt, som det hedder. Det var en meget vagt formuleret Bestemmelse, en Bestemmelse, som kunde faa